

Jouluyö hautausmaalla

Sävellys: Toivo Honkonen

Sanat: Toivo Honkonen

Jouluyö hautausmaalla

On hautakumpu peittynyt taas lumilakanaan
ja kynttilät sen valkopintaa luovat valoaan.
Pian lumikumpu taivaalle saa kajon nousemaan
kun pilvet ylle kumpurivin luovat aavemaan.
Siin yksinäinen kulkija tuo uuden kynttilän,
sen laskee hiljaa haudalle hän rakkaan ystävän.
On rauha mullan povessa ja kappelissa soi
ja valo pienen kynttilän tuon hetken tunnelmoi.

Pian kylpee valomeressä myös kumpu viimeinen
ja juhlan tunnun aikaan saa sen peite valkoinen.
On tervehdyksen vainajamme saaneet meiltä näin,
sen tehostavat valollaan nyt liekit kynttiläin.
Näin kulkijakin pysähtyy luo kummun hohtavan
ja muistaa hetket yhteiset kanss´ tutun vainajan.
Luo jouluyö tään tunnelman ja rauha hautausmaan,
se kutsuu luokseen jokaista joulua juhlimaan.

Kun päivänvalo kajastuksen nostaa ylle maan
niin kynttilöiden tuike häipyä valon hallintaan.
On jouluyö taas takana ja väki kirkkoon käy,
on hautausmaakin hiljennyt ja kulkijaa ei näy.
Vaana muisto tästä joulusta on jäänyt mielehen
ja hautausmaalle ensi vuonna käymme uudelleen.
Näin joulu vuosikymmenet on ollut lähellään
kun hautausmaalla menneen kanssa ollaan vierekkäin.

JOULUYÖ HAUTAUSMAALLA

Nimimerkki: "Sävel ja sanat"

Rauhallisesti tunteella

Laulu

Musical notation for the first system, including treble and bass staves with chords Cm, Fm, G7, and Cm.

hau-ta-kun-pu peit-ty-nyttös lu-mi-la-ka-nään ja kyeti-öt sen val-ke-pintaa luo-aa val-lo-aa. Pian lu-mi-kun-pu tai-walle soa.

Ka-jon nou-se-maan kun pil-vel yl-le kun-pu-ni-vä luo-aa a-va-nään siiv- yk-si-näi-nen kul-ki ja vu-den kynt-ti-län, sen.

las-kee hil-jaa hau-dalle hän vak-kran-ys-tä-vän. On rau-ha mul-lan peussa ja kap-te-lissa soi ja va-lo pic-nä kyeti-lä-tuon.

1.2. het-ken tun-nell- noi. Pian
3. ol-laan vie-rek-käin. FINE